

Bemærkninger til lovforslaget

I. Almindelige bemærkninger.

Nærværende er et forslag som følger op på behandling afforslag til lov om fangst og jagt, fremsat som FM 1999/13. Lovforslaget blev udsat til videre behandling til Efteråret 1999 . Forslaget har ligeledes taget hensyn til bemærkninger dels modtaget fra Landstingets Udvalg for Fiskeri, Fangst og Landbrug og dels skrivelser fra Sekretariatets Lovkontor på direktoratets foranledning eller som bemærkninger til lovudkastet.

Følgende er forslagens hovedpunkter i forhold til den nugældende ordning:

§ 2, stk. 3 og 4: Der er indsat lovhjemmel til at Landsstyret kan udstede nærmere regler om inddragelse af fanger- og brugerviden. I den nugældende er disse bestemmelser ikke med.

§ 3: Der er indsat en ny § med definition af anvendte begreber i lovforslaget. Det er der ikke nu og efter et forslag om nærmere definition af hyppige brugte begreber er denne bestemmelse indsat.

§ 4, stk. 2 nr. 4: er blevet ændret således, at yderligere betingelser for erhvervelse af jagtbeviser nu er direkte formuleret i loven og ikke alene i relevante bekendtgørelser. § 4, stk. 3: Der er sket ligestillelse af danske statsborgere og andre landes statsborgere, der er tilmeldt et folkeregister i Grønland i forbindelse med erhvervelse af tilladelse til fritidsfangst og -jagt. Den nugældende synes at lave nationalitetsforskel, som Landsstyret vil få rettet op for ikke at gå mod Den Europæiske Menneskeretskonvention. § 5: Der er indsat lovhjemmel til at licens til fritidsfangst og fritidsjagt på kvoterede arter kan efter ansøgning tildeles personer, som er tilmeldt et folkeregister i Grønland og som har haft folkeregisteradresse i Grønland i de seneste 2 år forud for ansøgningstidspunktet. Denne hjemmel findes ikke i nugældende og efter forslag fra flere sider, er denne bestemmelse indsat nu.

§ 8, stk. 1 nr. 4 og nr. 7: Der er indsat hjemmel til, at Landsstyret kan udstede regler om fordeling af disponible fangstmængder efter aldersgrupper samt forbud mod brug af bestemte ammunitionstyper. Disse bestemmelser mangler i den nugældende.

§ 8, stk. 3: Bemyndigelse til kommuner kan nu udstedes for en eller flere kommuner ved kommunalvedtægt, hvorefter enkelte eller nabokommuner rar øget selvforvaltning indenfor fastsatte rammer.

§ 10: Der er indsat lovhjemmel til at Landsstyret kan fastsætte bestemmelse om aflæggelse af jagtprøve som betingelse for erhvervelse af jagtbeviser. Der er ikke hjemmel til at lave jagtprøve i nugældende. Denne er en del af Landsstyrets koalitionsaftale fra marts 1999. Selvom ordningen ikke kommer til at blive implementeret de næste 2-4 år, er der indsat en hjemmel for at kunne forberede sagen.

§ 17, stk. 3: På baggrund af kommentarer fra Landstings Bureau og KNAP K er § 17, stk. 3 i lovforslaget taget ud, bestemmelsen har aldrig været praktiseret og er uhensigtsmæssigt.

Derudover er der sprogmæssige justeringer samt konsekvensrettelser.

Baggrund for forslagets fremsættelse:

I forbindelse med seminar om fangererhvervet i 1995, Landstingsamlingerne i efteråret 1997 og foråret 1998 samt seminar om levende ressourcer efterår 1998, har der været større eller mindre drøftelser om fangsterhvervets vilkår set i forhold til de begrænsede fangstressourcer. Konklusionerne fra seminar om levende ressourcer var da også klare;

De levende ressourcer er begrænsede, Der er øget pres på ressourcerne, Det er nødvendigt med reguleringer, Lovgivningen skal overholdes. Konsekvenserne for overholdelse af regler skal strammes, Der er brug for øget samarbejde og udveksling af viden mellem brugere, forvaltere og biologer.

Lovforslaget har taget hensyn til disse og ovennævnte forhold.

Udtalelser fra de enkelte kommuner, relevante organisationer samt Fangstrådet:

FM99113 blev sendt til høring og høringssvarene forelagt dels i forbindelse med forelæggelsesnotatet og dels i bemærkningerne til lovforslaget.

N ærværende forslag har ikke været igennem lignende høringsproces som i foråret med henvisning til, at ændringerne, der er foretaget i dette forslag, er bindende opgaver, stillet dels af Lovkontoret og Landstings Bureau. De fleste af ændringerne er dog det samme i forhold til FM99113.

Imidlertid har Direktoratet for Erhverv valgt at sende forslaget og bemærkningerne til loven til høring hos kommunerne inden 2. behandling i Landstinget.

Direktoratet har modtaget bemærkninger fra i alt 4 kommuner, som godkendte forslaget. KNAPK har ligeledes svaret med meddelelse om at man ikke godkender lovforslagets § 17, stk. 3.

Fangstrådet holder møde d. 13. september, hvor forslaget vil blive gennemgået sammen med bemærkningerne.

II. Forslagets økonomiske og administrative konsekvenser.

Forslag om fordeling af kvoterede arter til fritidsfangst og -jagt til, personer som er tilmeldt et folkeregister og de seneste 2 sammenhængende år har haft bopæl i Grønland og fordeling pr. aldersgrupper kan forventes at medføre øgede administrative byrder og dermed kan medføre merudgifter for kommunerne, da det er de enkelte kommuner, som står for administrationen af fordeling af kvoterede arter. Forskellen fra nuværende praksis er at der som følge af forslaget skal checkes for alle ansøgere om disse har boet de seneste 2 sammenhængende år. Oplysningerne hentes fra samme register, som kommunen bruger i forvejen.

Kravet om aflæggelse af *jagtprøve* kan ligeledes medføre øgede økonomiske og administrative konsekvenser både for Hjemmestyret og kommunerne. Det vides p.t. ikke på omkostningsstørrelsen omkring forslaget, idet flere forundersøgelser er stadig igang, ligesom der endnu ikke findes nærmere beskrivelse af i hvilket niveau jagtprøven skal være på. Forvaltningen arbejder med forslag til flere alternativer med forskellige niveauer. Se mere om jagtprøve i bemærkningerne om de enkelte paragraffer.

En fuldmægtig i Hjemmestyret arbejder med et forslag, som i forvejen arbejder med jagtbevissystemet. Udover denne, forestiller forvaltningen, at den daglige administration bør stiles til samme sagsbehandler som arbejder med ansøgninger om jagtbeviser i de enkelte kommuner. Derudover kan der blive tale om en person der skal stå for den teoretiske og evt. praktiske prøve i hver kommune. Denne person kan igen komme fra kommunens eksisterende administration. Vedkommende skal igennem instruktion netop til opgaven.

Forvaltningen har kigget på TELEGreenland's nye model fra 1997 ang. VHF-certifikater samt prøve hertil. Denne klares ved en skriftlig prøve. Den teoretiske del af jagtprøven kan evt. klares ved en skriftlig prøve, medens der må være en praktisk prøve ang. våbenhåndtering. Alle disse forundersøgelser er stadig igang og derfor kan forvaltningen p.t. ikke komme med et bud om de økonomiske konsekvenser.

III. Bemærkninger til de enkelte bestemmelser.

Til § 1.

§ 1 beskriver hvor i Grønland loven finder anvendelse.

Til § 2.

Bestemmelsen nævner forskellige hensyn, der skal afvejes ved lovens administration.

Som nyt er der indsat bestemmelser i stk. 3 og 4, der vedrører inddragelse af fanger- og brugerviden i forbindelse med administration af fangst- og jagtforhold, der er forslag fra seminar om levende ressourcer. Det er et ønske fra bruger-side, at der i forbindelse med rådgivning til Landsstyret om fangst- og jagtforhold, også gives mulighed for anvendelse af fanger- og brugerviden udover den biologiske rådgivning, der i forvejen anvendes.

Ligeledes har den grønlandske delegation ved NAMMCO's (North Atlantic Marine Mammal Commission) rådsmøde i efteråret 1998 foreslået og fået accept på, at NAMMCO i sine rådgivninger omkring fangst- og jagtforhold, også gives mulighed for anvendelse af fanger- og brugerviden udover den biologiske rådgivning, der i forvejen anvendes.

Til § 3.

Denne paragraf er ny og definerer enkelte begreber, som anvendes som nyt eller gentagende i lovforslaget.

Til § 4.

I lovforslaget er der stillet yderligere betingelser for erhvervelse af tilladelse til erhvervsmæssig fangst og jagt samt fritidsfangst og -jagt. Disse har stået alene i relevante bekendtgørelser. Bestemmelserne kopieres direkte i lovforslaget. De er lavet med henblik på at lave en skillelinie, således at personer med bruttoindkomster på mindst 50 % fra fangst, jagt og fiskeri, herefter kan betragtes som erhvervsfagere og dermed berettiget til at få tildelt erhvervsjagtbevis. For at lave yderligere skillelinie mellem erhvervsfagere og fiskere, er der lavet en yderligere begrænsning, således at bruttoindkomst fra fiskeri fra fartøjer over 150 BRT eller 210 BT ikke indgår i opgørelsen.

Bestemmelserne er også blevet til, idet der kan være store indkomstforskelle mellem f.eks. en person som driver fangst og fiskeri fra en jolle i forhold til en person, der har en fast hyre i en trawler på over 150 BR T eller 210 BT. Inden denne skillelinie blev lavet i 1996 var der en del klager fra småfiskere, som følte, at de blev udkonkurreret af trawlbesætningen ang. fordeling af rensdyr- og moskusoksekvoter.

Derudover er der i stk. 3 lavet en justering af formuleringen ang. tilladelse til fritidsfangst og jagt, hvor danske statsborgere og andre landes statsborgere er blevet ligestillet i forbindelse med erhvervelse af tilladelse til fritidsfangst og -jagt. Der er i

følge bemærkningerne fra Lovkontoret en forskelsbehandling af danske og andre landes statsborgere, som går mod den Europæiske Menneskeretskonvention. Landsstyret kan ikke acceptere fortsættelse af en forskelsbehandling uforanstaltet, når det går mod Den Europæiske Menneskeretskonvention.

I stk. 4 kan Landsstyret dispensere fra bestemmelserne i stk. 2, nr. 2-4 og stk. 3. Som eksempel kan bruges en ung mand, der har været på midlertidigt efterskoleophold i Danmark i et år og som ønsker at være erhvervsfanger, eller en fisker, som har været på en midlertidigt efteruddannelse eller en der har opholdt sig uden for Grønland på grund af længere tids sygdom og dermed ikke kan komme til at opfylde betingelserne nævnt i stk. 2.

Midlertidigt ophold udenfor Grønland kan være den tid det tager at være på efteruddannelse, kursus eller sygeophold.

Til § 5.

Denne bestemmelse er ny, hvor der lovhjemles for, at tilladelse til fritidsfangst og -jagt til kvoterede arter, kun kan gives til personer som er tilmeldt et folkeregister i Grønland og som har haft folkeregisteradresse i Grønland i de seneste 2 år forud for ansøgningstidspunktet.

Forslaget betyder bl.a. at Landsstyret i forbindelse med fordelingen af kvoterede arter kun kan få udstedt licenser til personer med gyldigt jagtbevis og som har boet i Grønland de seneste 2 sammenhængende år. Det betyder, at ny tilkomne personer ikke kan tildeles en licens til eksempelvis rensdyr eller moskusokse, eller en anden kvoteret art.

I den forbindelse skal det bemærkes, at Lovkontoret i sine bemærkninger skriver, at bestemmelsen forudsættes at stå alene, hvormed menes, at der *ikke* kan indføres f.eks. en dispensationsadgang på området, da denne sammensætning vil medføre en nationalitetsdiskrimination.

Det betyder bl.a. at personer, der midlertidigt opholder sig uden for Grønland af uddannelsesmæssige årsager eller lignende *ikke* kan gives dispensation til at søge licens til rensdyr eller moskusokse eller andre kvoterede arter.

Lovkontoret skriver i sine bemærkninger følgende: Citat starter:

"Forlaget rammer ordlyden bredt, altså omfatter alle, der ikke har boet i Grønland i 2 år, herunder også personer med speciel tilknytning til Grønland. I realiteten vil bestemmelsen næsten kun ramme tilflyttere. Hermed foreligger der en forskelsbehandling, som dog ikke vil være diskriminerende, såfremt der ligger saglige hensyn til grund for bestemmelsen." Citat slut.

Der er tale om *saglige hensyn*, når der er knappe ressourcer såsom rensdyr og moskusokser til bestemte personkategorier med henblik på at tage hensyn til

fangsterhvervet, kulturelle og rekreative behov for den fastboende grønlandske befolkning, og i dette forslag til personer, der er tilmeldt et folkeregister og som har boet i sammenhængende 2 år i Grønland.

Disse hensyn må kunne anses for at være saglige. Bestemmelsen kan derfor ikke anses for at stride mod diskriminationsforbuddet i Den Europæiske Menneskeretskonvention, hvorefter man bl.a. ikke må diskriminere på grund af national oprindelse, fødsel m.v.

Til § 6.

Med denne bestemmelse er det formålet, at der kan udstedes regler om erhvervelse og fortabelse af jagtbeviser, herunder pålægge et gebyr for udstedelsen. Denne bestemmelse blev indført første gang i forbindelse med ændringen af loven i 1992. Landsstyret kan derudover pålægge kommunerne at varetage den nødvendige administrative forvaltning af reglerne, idet konimunerne er nærmest brugerne og bedre kan bedømme om ansøgerne er berettiget enten til erhvervsmæssig eller fritidsmæssig jagtbevis.

Til § 7.

Bestemmelserne om betalingsjagt er affødt af fangst, jagt og fiskeri fra turistside. Der gives særlige tilladelser til betalingsjagt og Landsstyret fastsætter og opkræver en betaling hertil samt kan udstede nærmere regler om udstedelse af det såkaldte turistkort.

Endelig er nugældende lovs § 4, stk. 4 slettet med henvisning til at der i eksisterende lovs § 6 er hjemmel til dispensation til fangst som led i videnskabelige undersøgelser.

Til § 8.

I stk. 1, nr. 4) gives der hjemmel til at udstede regler om fordeling af disponible fangstmængder med nærmere fastsatte kvoter for fangst kategorier blandt andet efter aldersgrupper. Denne mulighed findes ikke i nuværende lov. Ved hjemmelspåsættelse kan Landsstyret blandt andet begrænse personer pr. alder i erhvervelse af tilladelse til jagt på kvoterede arter, udover kravet om at en person skal være 12 år før man kan få tildelt et jagtbevis. Eksempelvis kan der udover 12 års kravet laves en aldersgrænse, der er højere til erhvervelse af kvoterede arter, såsom rensdyr og moskusokser. Dette vil ske i relevante bekendtgørelser.

I stk. 1, nr. 7 kan Landsstyret udstede regler om forbud mod anvendelse af bestemte typer ammunition i fangst og jagt. Det er der ikke i den gældende lov. Dette forslag er kommet i stand som et forslag fra fangerside, idet der i dag sælges ammunitionstyper, der ikke er effektive nok i fangst og jagt.

I stk. 3 er der lavet en klarere bestemmelse, hvor Landsstyret kan udstede nærmere retningslinier i de enkelte bekendtgørelser om fangststyr med mulighed for øget kommunal forvaltning af enkelte fangstarter indenfor de af Landsstyret givne rammer. En enkelt kommune eller nabokommuner kan herefter udstede kommunalvedtægt derom.

Eksempelvis kan det dreje sig om fordeling af fastsatte rensdyr- og moskusoksekvoter mellem 2 nabokommuner samt fordeling af fastsatte jagtområder og -perioder. Ligeledes kan sådanne tiltag indeholde stramminger af betingelser for adgang til fangst og jagt, tekniske bevaringsforanstaltninger samt udnyttelse med videre, jf. § 8, stk. 1 i forslaget.

Til § 9.

Bestemmelserne indførtes første gang i 1990 og 1991 som et led i indførelsen om lov om våben i Grønland. Disse bestemmelser blev sat ind med henblik på at begrænse anvendelsen af højt kalibrede våben, som ikke er hensigtsmæssig i fangst- og jagtforhold. Bestemmelsen gælder kun for erhvervmæssig fangst og jagt.

Til § 10.

Denne bestemmelse er ny i forhold til den nugældende, der giver hjemmel til Landsstyret, at fastsætte regler om aflæggelse af jagtprøve som betingelse for erhvervelse af jagtbevis.

Hvilke fangst kategorier, der skal blive krævet aflæggelse af jagtprøve vil blive fastlagt i en særskilt bekendtgørelse efter indstilling fra Fangstrådet til Landsstyret.

Denne bestemmelse er blevet indsat som led i koalitionsaftalen for det nye Landsstyre, marts 1999. Det skal dog noteres, at administrationen ikke kan være klar med det nye tiltag i dette eller næste år. Jagtprøve-sagen skal nødvendigvis koordineres med rigsmyndighederne, som har ressortmyndigheden omkring våbentilladelser. Dels skal det nye tiltag gives en realistisk indkøringsperiode startende med en prøveperiode på mindst 5 år.

Der er i henhold til lov om våben i Grønland (Rigsmyndigheds ressort) fra 1992 krav om våbentilladelse til nærmere angivne våben, hvor der er brugerbetaling på 840,00 kr. pr. våben og 'li pris pr. efterfølgende våbentilladelse. Våbentilladelsen gælder for en 5 årige periode.

Der er i paragraffen indsat en bemyndigelsesbestemmelse, hvor Landsstyret kan pålægge kommuner at varetage den nødvendige administrative forvaltning i forbindelse hermed. Det er nødvendigt at pålægge lokale myndigheder at løse dele af opgaven, da de er nærmest de kommende brugere. De grundlæggende rammer vil blive udarbejdet fra Hjemmestyrets side.

Til § 11.

Eksempelvis kan der gives tilladelse til fangst af dyr for at afgøre om de anvendte fangstmetoder og udstyr er hensigtsmæssige som aflivningsmetode eller udstyr. Derudover kan der gives tilladelse til fangst af dyr som led i en kortlægning af landets fangstmæssige ressourcer.

Til § 12.

Igennem Piniarneq og jagtbevissystemet indsamles der oplysninger om fangstudbyttet til vurdering og videreinformation til brugerne om omfanget af ressourceudnyttelse. Ligeledes indsamles der oplysninger om graden af visse anvendte fangstmetoder, f.eks. garn til sælfangst.

Til § 13.

Med henvisning til de øgende bestemmelser og reguleringer om fangst og jagt, er det nødvendigt at udstede regler om kontrol med overholdelse af lovens bestemmelser. Eksempelvis i forbindelse med udstedelse af licenser til kvoterede arter, herunder rensdyr og moskusokser, er det nødvendigt at udstede regler om fangstrapportering. Derudover har der været problemer med salg af fangstbyttet indenfor fredningsperioden af uforarbejdet eller forarbejdet fangst. Med denne bestemmelse, kan Landsstyret udstede nærmere regler derom.

Til § 14.

Under behandlingen af ændring af loven i 1997, indstillede Justitsministeriet i sit svar, således at der kom en tilføjelse, som fastslå, at fiskeriinspektionens beføjelser efter stk. 1 kan anvendes uden forudgående retskendelse. Man har anvendt den foreslåede formulering fra Justitsministeriet, som efterfølgende er tilrettet efter indstilling fra Statsministeriet.

Til § 15.

Bestemmelsen om jagt- og fiskeribetjentenes opgaver og beføjelser blev indsat i 1997 efter forhandlinger med Justits- og Statsministeriet. Den foreslåede formulering fra Rigsmyndighederne er blevet anvendt direkte.

Til § 16.

Vedtagelse om nedsættelse af et Fangstråd skete i forbindelse med behandlingen af redegørelse om fangererhvervet i 1994. Fangstrådet består af Direktoratet for

Erhverv samt interessenter, der berøres af fangst-spørgsmål. For eksempel er KANUKOKA, KNAPK og fritidsfanger- og fiskerierorganisation repræsenteret i rådet. Kommissoriet for Fangstrådet er blevet vedtaget af Landsstyret, medens forretningsordenen er blevet formuleret af rådet selv og efterfølgende godkendt af Landsstyret.

Til § 17.

Der er dels ændring i paragrafhenvisninger i stk. 1, nr. 1) på baggrund af bemærkninger fra Landstings Bureauets kommentarer til lovforslaget FM99113. Herunder er hele stk. 3, som vedrører objektiv bødeansvar taget helt ud, også på baggrund af bemærkninger fra KNAPK' s side. Ved udeladelsen af denne stk. gælder almindelige strafferetslige principper.

Til § 18.

Lignende bestemmelse findes også i loven om fiskeri.

Anvendte begreber i denne bestemmelse er blevet justeret, således, at ordet "anholde" (et fartøj) er blevet erstattet med "opbringe" . Dette igen på baggrund af bemærkninger dels fra Sekretariatets Lovkontor samt Landstingets Bureau. Er der god grund til at antage, at et fartøj er benyttet ved en overtrædelse af loven eller udstedt efter loven, kan det opbringes. En god grund kan være, at jagt- og fiskeribetjente ved deres opsyn og kontrolarbejde har opdaget, at der er nedlagt flere kvoterede dyr end en given licens angiver. I sådanne situationer kan jagt- og fiskeribetjente ikke opbringe og må overlade sagen videre til politiet eller fiskeriinspektionen.

Til § 20.

Bestemmelsen om opbragte fartøjer følger lignende bestemmelser i lov om fiskeri § 37.

Til § 21.

Paragraffen omhandler hvem der kan afgøre sager om overtrædelser og hjemmel til at § 21, i lov om rettens pleje i Grønland anvendes.

Til § 22.

Det foreslås, at den gældende landstingslov ophæves samtidig med ikrafttrædelsen af forslaget. Det foreslås desuden, at det gældende bekendtgørelser og kommunale

vedtægter om fangst og jagt forbliver i kraft, indtil de senere måtte blive ophævet eller ændret.